

„FÉLJÉTEK AZ ISTENT, ÉS NÉKI ADJATOK DICSŐSÉGET!” (Jel. 14:7.) SOLI DEO GLORIA!

RADOSTYÁNI SION

A RADOSTYÁNI EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA * XIX. ÉVFOLYAM 3. SZÁM * 2011. DECEMBER * SZERKESZTI: VÁRADY ZSOLT

A TARTALOMBÓL: Levél az Olvasóhoz * Részlet a 301. dicséretből *

- * Igehirdetés advent III. vasárnapjára * Wass Albert: Karácsonyi vers * Kondói Krónika *
- * Kondói Hírnök * A 308. dicséretből * Bibliai kérdések gyermekeinknek * Örömteli hírek *
- * Magyar szemmel: Magyar karácsony az égben * Radostyáni krónika – Hírek – Hirdetések *

ÁLDOTT KARÁCSONYT KÍVÁNUNK OLVASÓINKNAK!

A Radostyáni Református Egyházközség 2012-2018. időszakra megválasztott presbitériuma 2011. november 20-án

Ülnek balról jobbra: Demeter Csaba, Koós Piroska, Ráczi Jánosné, Papp József; állnak balról jobbra: ifj. Kuttor László, Sarkadi István, Várady Zsolt lelkipásztor, Gyöngyösi István és Bertók József kurátor

„TI ANGYALI LELKEK, MA ZENGJETEK AZ ÚRNAK,
ÉS VÍGADVA ÖRVENDJETEK, BUZGÓ HÍVEK!
A MAGAS MENNYEBEN DICSŐSÉG ISTENNEK!”

327. DICSÉRET 3. VERSE

Levél az Olvasóhoz

Mai világunkban sok mindenre lehet pályázni. Közösségi létesítményre, csapadékvíz elvezetésre, energiatudvarra és még sorolhatnánk, hogy mi mindenre. Van azonban, amire nem lehet pályázni, sem az Eu-nál, sem államunknál, sem semmiféle emberi szervezetnél. Nem lehet pályázni emberekre, emberi kapcsolatokra, a karácsonyi örömeire. Az emberek mi vagyunk, az Isten képmását hordozók. S vannak emberi kapcsolataink, melyeket megőrizni, erősíteni szent kötelességünk. S van okunk a karácsonyi örömezésre, mert megajándékozottak vagyunk. Isten elküldte szent Fiát az emberek világába az idők teljességében, a több évszázados nagy adventi várakozás beteljesülésekor, amikor az örök Ige testté lett, és lakozott mi közöttünk, és mi láttuk, az ő dicsőségét, mint az Atya Egyszülöttjének a dicsőségét, aki teljes vala kegyelemmel és dicsőséggel. Karácsony szent öröme emberi módon pályázni nem, de lélekben vágyakozni lehet. Karácsony szent öröme nem emberi erőfeszítés eredménye, mégis mindenki részese lehet, ha elfogadja az Úristen ajándékát, s felragyog életében a fény, s többé már nem jár a sötétségben, hanem övé lesz az életnek világossága. Kívánom, hogy legyen áldott, boldog ünnepünk!

Radostyán-Kondó, 2011. december

Lelkipásztorotok

301. dicséretből

„Új világosság jelenék,
Ó tévelygés csendesedék;
Isten igéje jelenék,
Újonnan nekünk adaték.

Dicsőség legyen Atyának
És egyetlen egy Fiának;
Ezeknek ajándékának,
A dicső Szentháromságnak.”

Lectio: Máté 25:14-30.

Textus: Lukács 23:42-43. és Máté 25:21.

„Jól vagyon, jó és hű szolgám, kevesen voltak hű, sokra bízlak ezután; menj be a te Uradnak örömébe!” és „Ma velem leszel a paradicsomban.”

Szeretett Testvéreim! Jézus Krisztus eljövételének időszaka az advent. Az előző vasárnapokon Bod Péter XVIII. századi magyarigeni tudós református prédikátor felosztását, adventértelmezését követtük, mely szerint Jézus Krisztus eljövételének 4 féle módját sorolja fel.

advent második formája, Jézus eljövele, életünkbe költözése megtérésünk alkalmával. Itt Pál damaszkuszi útja vagy Zákheus története említett meg. Ma lett üdvössége hajléknak.

3. Ma Jézus Krisztus eljövételének harmadik módozatára térünk rá a Bod Péteri felosztás szerint. Jézus Krisztusnak, a mi Urunknak eljövételére, amikor halálunk óráján értünk jön. A tántumok példázatában szereplő szolgák mi vagyunk. A tántum súlymérték, mellyel a nemesfémeket mérték. Egy tántum nagy érték. Kapunk az Úristentől nagy értéket, tántumokat, adományokat, úgy is mondhatnánk, adottságokat az életben. Mindenki másféléket. Van, aki tehetségesebb ebben, a másik másban, vannak öt, kettő és egy tántumos emberek. De az egy tántumos is tántumos. Vannak adottságai, képességei, lehet, hogy szerényebb mértékben, de mégis. Földi életünk során használjuk ezeket az adottságainkat. Van, aki jóra, van, aki elpazarolja, elássa, nem kamatoztatja magának és az övéinek boldogulására. Egy darabig ez így el is megy. Mikor azonban visszajön a tántumokat adó Úr, akkor számon kéri, hogy ki mint használta, forgatta javait, tántumait. A tántumok Istentől vannak, Ő az, Aki számon is kéri azokat, hogy mire vittük velük az életben. Van, aki

boldogan jelenti. Ötöt kaptam, még ötöt szereztem, így a két tálentumosak is. A hazatérő Úr ezt mondja nekik: Jól vagyon, jó és hű szolgám, kevesen voltál hű, sokra bízlak ezután. Menj be a te Uradnak örömébe! Az egy tálentumos gonosz szolga előássa, amiről tudja, hogy nem az övé, és visszaszolgáltatja azt, gondolván, hogy eleget tett mindenben a visszatérő Úr akaratának. Tőle elvételük, amije van, mert nem becsülte meg Ura ajándékát. Sorsa a sírás és fogcsikorgatás külső helyének elvetettsége. A tálentumok példázatában így jött el a visszatérő Úr. De van egy másik, tálentumait az életben elpazarolt szolga, aki bűnbánó szívvel látja meg azt, hogy mennyire haszontalan volt. S hittel könyörög a mellette szenvedő Üdvözítő Krisztusnak a kereszten: Emlékezzél meg rólam, mikor eljössz a te országodnak dicsőségében. Krisztus válasza: Bizony mondom néked, ma velem leszel a paradicsomban.

Életünk advent. Készülődés, nagy utazás emberi kapcsolatokon keresztül, döntések hosszú sorával születésünktől halálunk pillanatáig. Várakozás és vágyakozás az Isten közelébe jutni. A halál pillanata átmenet e mulandó világból a földi szemmel nem láthatók, az örökkévalók világába, mit szem nem látott, fül nem hallott, értelem meg sem gondolt. Pál apostol azt mondta egyszer, hogy neki a meghalás nyereség volna a Krisztusért, mert vele lehetne teljesen.

Életünk adventi időszaka, a születéstől a meghalásig alkalom a jó cselekvésére, az Istentől kapott tálentumok kamatoztatására. S ha az isteni kegyelemből az egyik latornak meg is adatott az a sorsdöntő pillanat Jézus keresztye mellett, nekünk mindig készen kell állanunk, hogy számot tudjunk adni Urunknak a ránk bízottokról, szeretünk-e, szeretünk-e eléggé a jézusi mérték szerint, szolgálunk-e önzetlenül a jézusi példa szerint, szertejük-e Istent teljes valónkkal, minden tálentumunkkal, amiket tőle nyertünk? Átérezzük-e, hogy advent nemcsak a karácsony előtti négy hét, hanem egész földi életünk, mert halálunk óráján át akar vezetni bennünket a mi Urunk Istenünk e mulandó világból amaz elmúlhatatlanba, az örök dicsőségbe. Bár mis is zt halálánk mindnyájan földi utunk végén: „Jól vagyon, jó és hű szolgám, kevesen voltál hű, sokra bízlak ezután; menj be a te Uradnak örömébe!” és „Ma velem leszel a paradicsomban.” Ámen.

V.Zs.

Wass Albert: Karácsonyi vers

Elindul újra a mese!
Fényt porzik gyémánt szekere!
Minden csillag egy kereke!
Ezeregy angyal száll vele!
Jön, emberek, jön, jön az égből
Isten szekerén a mese!

Karácsony készül, emberek!
Szépek és tiszták legyetek!
Súroljátok föl lelketek,
csillogtassátok kedvetek,
legyetek újra gyermekek
hogy emberek lehessetek!

Vigyázzatok! Ez a mese
már nem is egészen mese.
Belőle az Isten szeme
tekint a földre lefele.
Vigyázzatok hát emberek,
Titeket keres a szeme!

Olyan jó néha angyalt lesni
s angyalt lesve a csillagok közt
Isten szekerét megkeresni.
Ünneplőben elébe menni,
mesék tavában megfередni
s mesék tavában mélyen, mélyen
ezt a világot elfeledni.

Mert rút a világ, fekete.
Vak gyűlölettől fekete.
Vak, mint az emberek szeme:
az égig sem látnak vele.
Pedig az égből lefele
porzik már Isten szekere!

Minden csillag egy kereke,
ezeregy angyal száll vele,
az Isten maga száll vele

és csillagtükröt nyujt felénk,
mesetükröt, a keze.

Szent tükrébe végre egyszer
Pillantsatok tiszta szemmel,
tiszta szemmel, Istenszemmel
milyen szép is minden ember!
Minden ember szépségtenger
s mint a tenger csillagszemmel
telve vagytok szeretettel...!

Tagadjátok...? Restellitek...?
Elfordulnak fejeitek...?
Megvakultak szemeitek...?
Szépségteket, jóságtokat
nem érzitek, nem hiszitek...?
Csillaggyertyák fénye mellett
Isten elé nem vizitek...?

Akkor bizony rútak vagytok,
szégyenyek és vakok vagytok,
ha szépek lenni nem akartok.
De még így is, szegényen is,
rútan, vakon, mégis, mégis
Isten gyermekei vagytok!

Rátok süti fényes szemét,
elindítja fényszekerét,
jó emberek játékszerét.
Milyen kár, hogy áldó kezét
nem érzitek, nem nézitek
s nem hiszitek már a mesét.

A rút világnak gondja van,
minden embernek gondja van,
a sok angyalnak mind gondja van
s az Istennek is gondja van,
mert mindenekre gondja van.
S így múlik el a szép s a jó
az ember mellől, nyomtalan.

KONDÓI KRÓNIKA - HÍREK

Karácsony hetében csütörtökön délután 4 órakor tartunk istentiszteletet a templomban a gyermekek (óvodások és nagyobb hittanosok) valamint a dalárda előadásával. Péntek este 4 órai kezdettel pedig **bűnbánati istentiszteletet** tartunk a gyülekezeti teremben.

Karácsony szentesti istentisztelet 24-én 3 órakor kezdődik a gyülekezeti teremben.

Karácsony I. napján és II. napján délután fél 3-kor kezdődik az istentisztelet. Ünnepe I. napján a templomban az Úr szent asztalát megterítjük, **az úrvacsorát kiosztjuk.**

Legátus Debrecenből érkezik Kondóra, Radostyánba és Sajókápolnára, **Hurja Bettina Valéria**, aki III. éves teológiai hallgató. Ünnepeben ő hirdeti az ígét. A neki szánt adományokat a szokásos módon gyűjtjük a faluban.

Az ősztendei hálaadó istentisztelet december 31-én 4 órakor kezdődik a gyülekezeti teremben, **az újévi könyörgés pedig 2012. január 1-én délután fél 3 órakor** uyanott.

Január 4-től szerdánként 5 órai kezdettel bibliaórát tartunk.

2011. december 6. Óta minden nap van déli harangszó az 1456. évi, törökök felett aratott nándorfehérvári győzelem emlékére.

December 14-én **bibliai versenyt** rendezett a körzeti iskola első ízben. Nyolc fős csapatok küzdöttek a kiadott bibliai témakörökben feltett kérdések megválaszolásában.

KONDÓI HÍRNÖK

A Kondói Református
Egyházközség lapja
Szerkesztő és kiadó:

Várady Zsolt lelkipásztor
H-3776 RADOSTYÁN

Kossuth L. utca 2-4. szám
Villámposta:

kondoref@gmail.com

Telefon: +36/48/424-570
+36/30/6392903

Honlapcímünk:

www.kondo.ref.hu

Megjelenik: Igény szerint,
évente legalább egyszer
Adomány az újságra

példányonként: 50 Forint

Lapunknak szánt írásait,
a fenti címre kérjük.

XIX. évfolyam 2. szám

2011. december

„ÉN AZÉRT SZÜLETTEM, ÉS AZÉRT
JÖTTEM E VILÁGRA, HOGY BIZONY-
SÁGOT TEGYEK AZ IGAZSÁGRÓL.”

(János 18:37.)

„FÉLJÉTEK AZ ISTENT, ÉS NÉKI ADJATOK DICSŐSÉGET!” (Jel. 14:7.) SOLI DEO GLORIA!

KONDÓI HÍRNÖK

A KONDÓIEGYHÁZKÖZSÉG LAPJA * XIX.. ÉVFOLYAM 2 SZÁM * 2011. DECEMBER * SZERKESZTI: VÁRADY ZSOLT

A TARTALOMBÓL: Bibliai kérdések gyermekeinknek * Örömteli hírek *
* Magyar szemmel: Magyar karácsony az égben * Radostyáni krónika * Radostyáni Sion *
* Levél az Olvasóhoz * Részlet a 301. dicséretből * Igehirdetés advent III. vasárnapjára *
* Wass Albert: Karácsonyi vers * Kondói Krónika *

ÁLDOTT KARÁCSONYT KÍVÁNUNK OLVASÓINKNAK!

A Kondói Református Egyházközség 2012-2018. időszakra megválasztott presbitériuma 2011. november 20-án

Balról jobbra: Antal Gyuláné, dr. Szász Zsuzsanna, Soltész Kálmánné, Szász Lajos, Várady Zsolt lelkipásztor, Lukács János, Tóth Tiborné, Pócsik Tiborné, Tózsér Gyuláné kurátor, Német László

A 308. dicséretből

Igaz Isten, ígéretedben
Változhatatlan valóság!
Amit te a te beszédedben
Megmondasz, az mind valóság.
Könnyebb megavulni,
Végképpen elmúlni
A természetnek,
Mint semmibe menni
Az igaz isteni
Szent ígéretnék.

Lelki örömmel megújulva
Imádjuk szent Felségedet,
Hogy ismét mireánk fordulva
Szemléljük régi kedvedet.
Megnyitjuk szívünket,
Tárjuk kebelünket,
Hogy Jézusunkat
Ekképpen fogadjuk,
Híven általadjuk
Néki magunkat.

Tarts meg bennünket az országban,
Melyet ő köztünk állított,
Adj részt abban a boldogságban,
Melyet a földre szállított!
Majd élünk végével
Bocsáss el békével,
Hogy oda térjünk,
Hol az ő hívei
Szama közt mennyei
Országlást érvünk.

BIBLIAI KÉRDÉSEK GYERMEKEINKNEK**Salamon ítélete**

1. Mi volt Salamon foglalkozása?
 - a. próféta
 - b. hadvezér
 - c. király
 - d. iskolaigazgató
2. Hány nő kereste fel Salamont?
 - a. 1
 - b. 2
 - c. 3
 - d. 4
3. Fiú vagy lány gyermekekről esik szó a történetben?
 - a. két fiúról
 - b. két lányról
 - c. egy fiúról és egy lányról
 - d. nem derül ki a történetből
4. Hány nappal volt idősebb az egyik gyermek, mint a másik?
 - a. 1
 - b. 2
 - c. 3
 - d. 4
5. Mi történt a gyermekekkel?
 - a. meghaltak
 - b. életben maradtak, de véletlenül kicserélték őket
 - c. az egyik meghalt, és anyja észrevétlenül kicserélte az élő gyermekekre
 - d. elrabolták őket és váltságdíjat követeltek értük
6. Mit csináltak a nők Salamon előtt?
 - a. vitatkoztak
 - b. összeverekedtek
 - c. szépen-nyugodtan elmesélték neki, hogy mi történt
 - d. felkérték, hogy legyen a gyermekek keresztapja
7. Mit parancsolt Salamon?
 - a. vigyék haza a gyerekeket
 - b. hagyják ott a gyerekeket
 - c. vágják ketté az egyik gyermeket
 - d. vágják ketté mindkét gyermeket
8. Miért adott ilyen parancsot?
 - a. mert könyörtelen ember volt
 - b. mert kíváncsi volt, melyikük szereti jobban a gyermeket
 - c. kíváncsi volt, elég élesek-e a kardok
 - d. mert éppen rossz kedve volt
9. Kiderült-e végül az igazság?
 - a. igen
 - b. nem
 - c. csak félig
 - d. nem lehet tudni
10. Híre ment-e ennek az esetnek egész Izraelben?
 - a. igen
 - b. nem
 - c. csak néhányan hallottak róla
 - d. még a TV is beszámolt róla
11. Igazságos volt-e Salamon?
 - a. igen
 - b. nem
 - c. csak most az egyszer
 - d. az egyik féllel igazságos, a másikkal igazságtalan
12. Miért tudott Salamon jó döntéseket hozni?
 - a. mert okos ember volt
 - b. jó tanácsadók vették körül
 - c. ismerte a vonatkozó jogszabályokat
 - d. Istentől kapott bölcsesség volt benne

Az első három helyes megfejtőnek 2012. január 10-ig könyvjutalmat adunk. (Ez volt az egyik kérdéssor az iskolai bibliai vetélkedőn. Összeállította: Király Gábor sajkópólnai lelkipásztor)

ÖRÖMTELI HÍREK

A paraszniai Baross Gábor Körzeti Általános Iskola mai tudomásunk szerint jövő ősztől egyházi iskolaként fog működni. **A Tizáninneri Református Egyházkerület az iskola működtetésére szándéknyilatkozatot tett, és tárgyalásokat kezd az iskolafenntartó önkormányzatokkal.**

Mindkét egyházközségnek új hirdetőablaka van, melyek a „Pitypalatty-völgyi templomtúra” elnevezésű nyertes pályázat részeként lettek megépítve. Ezentúl ezeken a táblákon is olvashatjuk híreinket, hirdetésünket.

MAGYAR SZEMMEL

Wass Albert: Magyar karácsony az égen

Aki még nem tudott róla, ám tudja meg, hogy amikor lent a földön megszólalnak a karácsonyesti harangok, odafönt a Mennyeknek Országában a legeslegfiatalabb angyalka megráz egy fényes aranycsengőt. Erre a jelre a mennyei palota nagy szárnyas kapui maguktól megnyílnak, s a mennyország összes népe illő sorban betódul a hatalmas kupolaterembe, ahol várja már őket Jézus Király karácsonyfája. Mikor mindenki együtt van már, akkor az Úr Jézus megadja a jelt, s a kiválasztott szentek sorjában meggyújtják a mennyezetig érő karácsonyfán az emlékezés gyertyáit.

Nagy tiszteltetés ám a gyertyagyújtók sorába kerülni s fontos hivatal. Mert ezen múlik, hogy kikről emlékezik meg a mennyország népe azon a karácsonyon. Mikor aztán a gyertyák már mind égnek, akkor az Úr Jézus intésére sorra járulnak az ég lakói a karácsonyfához, s ki-kirággatja a maga imádságát. Ezeket az imádságokat aztán az Úr Jézus megáldja, s szorgos angyalok nyomban aláindulnak velük a földre, hogy szétosszák azok között, akiknek szólnak. Ezek

a soha nem hiábavaló, de mindig beteljesülő imádságok a mennyek lakóinak ajándékai a földi emberek számára. Így ünnepelnek odafönt karácsonyt azok, akik közülünk eltávoztak, tudja azt mindenki.

De ebben az esztendőben szokatlan dolog történt odafönt az égben. Már egy héttel karácsony előtt hírvivő angyalok járták sorra a mennyország lakóit s tudatták velük, hogy Jézus Úr parancsára ebben az évben magyar karácsony lesz odafönt.

Ilyesmi még nem történt amióta világ a világ, hogy egyetlen nép javára tartsák az ünnepet s méghozzá egy olyan kicsike, maroknyi nemzetet tiszteljenek meg ezzel, mint a magyar. De Jézus Úr így látta illőnek s helyesnek, s így is történt.

Mikor aztán megszólaltak odalent a földön ma este a karácsonyi harangok, egy szeplős arcú, vézna kis angyalka, aki még egészen új volt odafönt, rendelkezés szerint

kezébe vette a fényes aranycsengőt, hogy megadja vele a jelt. Azonban olyan ijedt és elfogódott volt szegényke a nagy megtiszteltetéstől, hogy nyomban el is ejtette a csengőt, amiből aztán egy kis bonyodalom származott. Padlót érve a csengő ugyanis élesen felcsengett egyszer, amitől a szárnyas kapuk nyomban nyílani is kezdtek. Mivel azonban a csengő nyomban el is hallgatott, a kapuk is abba hagyták a nyílást, és a kint várakozók számára csupán egy szűk kis rést hagytak, melyen keresztül csak a soványabbja tudott beférni, a kövérebbje nem. Az újdonsült kis angyalka pedig úgy megszeppent a maga ügyetlenségétől, hogy szegényében nyomban elszaladt, s elrejtőzött a karácsonyfa lehajló ágai alá.

Az Úr Jézus, látva a bonyodalmat, maga vette föl a csengőt s megrázta jó erősen, amitől nyomban szélesre tárultak a kapuk, s a nép betódulhatott az égi kupolaterembe. Jézus parancsára széles kört hagytak szabadon a karácsonyfa körül az égi magyarok számára, akik utolsónak vonultak be, ünnepélyes elfogódottsággal, hogy elfoglalják a megtisztelő helyet. Mikor aztán mindenki együtt volt, az Úr Jézus megadja a jelt: gyűljanak hát ki az emlékezésnek lángjai a magyar karácsonyfán!

Elsőnek az ősz István király lépett a fához s néma méltósággal gyűjtotta rajta az első gyertyát. Sorra követték az Árpád-ház tagjai, Hunyadiak, Zrínyiek, Rákócziak s a többiek mind, hosszú, hosszú sorban. „Pro libertate”, suttogetta a nagyságos fejedelem, s Petőfi Sándor keze reszketett, amikor kinyúlt a márciusi ifjak emlékének gyertyája felé. S rendbe kigyúlt az egész magyar történelem, s ott ragyogott pazar fényben a mennyei palota közepén, egész világ csodálatára. S mikor már minden gyertya égett a karácsonyfán, előlépett öreg Csikay Gyuri, esett vállú hajdani kolozsvári cigányprímás, állához emelte kopott hegedűjét, s felsírt a húrokon a magyar „Mennyből az angyal...” De olyan szépen, olyan szívfájdítóan, hogy még az Úr Jézusnak is megkönnyesedett tőle a szeme, s ártatlan kicsi angyalkák a háttérben csupa gyönggyel sírták tele a padlót.

Majd az Úr Jézus jelt adott megint, s rangsor szerint István király lépett oda elsőnek a fához, hogy felaggassa rá a maga ajándékát, földi magyaroknak. Aranytekerésre írott áldásos imádság volt, súlya majd földig húzta le a gyöngye ágat. Szent László vitézi erejét, Zrínyi Miklós

bölcs megfontoltságát, Rákóczi Ferenc lelkes hitét s Petőfi Sándor lángoló szívét aggatta fára. Úgy megtelt rendre minden ág magyaroknak szóló magyar imádsággal, hogy mire a más nemzetségből valók sorra kerülhettek, már csak úgy roskadozott a fa a tehertől.

Sok-sok időbe került, míg a mennyeknek minden lakója odajárulhatott a karácsonyfa elé a maga ajándékával. Nemzet még ennyi imádságot nem kapott, amióta világ a világ! Mikor aztán az utolsó imádság is rajta csüngött a fán, az Úr Jézus megáldotta valamenynyit, s míg a sok nép vonulni kezdett újra kifelé a szárnyas kapukon, szorgos kis angyalok nyomban hozzáfogtak, hogy batyuba kössék a sok égi kincset, s alászálljanak vele kicsi Magyarhonba.

Végül aztán már csak az égi magyarok álltak ott még mindig a magyar karácsonyfa körül, imába mélyülten. Az angyalok elhordták már az utolsó ajándékot is, s a gyertyák is kezdtek csonkig égni, amikor az Úr Jézus szeme hirtelen megakadt valami fehéren, a roppant karácsonyfa alsó ágai között. Jobban odanézett s hát bizony egy kis angyalka köntösének a csücske volt az. Az újdonsült szeplős kis angyalka, aki elejtette az aranycsengőt, kuksolt ott még mindig nagy ijedten. Az Úr Jézus félrehajtotta az ágakat, s kézen fogva elővezette onnan a szeplős kis angyalt. „Hát te minek bújtál oda?” – kérdezte tőle mosolyogva. „Resteltem magamat” – vallotta be a szeplős. – „Elfelejtettem volt azt a csengőt, lássa.” „Oh, hát te voltál az!” – nevetett az Úr. „Ne búsulj semmit, megtörténik az ilyesmi mással is. De téged még nem láttalak itt eddig. Mi a neved? Honnan jöttél s mikor?” „Katika a nevem s Budapestről jöttem – felelte a vézna, szeplős kicsi angyal – november negyedikén, Uram.

Néhány pillanatig mély-mély csönd volt a nagy kupolateremben. Az égi magyarok mind a vézna kicsi angyalkát nézték, s valamennyinek könnyes volt a szeme. Aztán Jézus szelíd hangja törte meg a csendet. „Isten hozott, Katika” – mondta jóságosan, s keze gyöngéden megsimogatta a kis szöszke fejet. „Aztán küldtél-e te is ajándékot Budapestre a tiednek?” „Küldtem, Uram” – felelte Katika, s elpirult a szeplői alatt. „Aztán mit küldtél?” – kíváncsiskodott az Úr Jézus. „Szép ünnepi imádságot szüleidnek, kis testvérekidnek?” A kicsi angyal képe még pirossabbra gyúlt. „Nem imádságot küldtem” – vallotta be szégyenkezve. Az Úr Jézus igen nagyon elcsodálkozott. „Nem-e? Hát mi egyebet lehet küldeni innen?” „Kenyeret” – felelte szepegve Katika. „Szép fehér égi kenyeret. Minden nap félretettem, amit nekem adtak itt. Hiszen én kapok még máskor is” – tette hozzá bizalmasan. „S ha nem, hát az se baj. De odalent Budapesten nincsen fehér kenyér, régóta már...”

Mély, döbönt csönd volt, szentek, angyalok pisszenni se mertek. Hiszen ilyesmi még nem történt emlékezet óta, hogy valaki kegyes imádság helyett kenyeret küldött volna alá a mennyországból.

Aztán az Úr Jézus lehajolt s homlokon csókolta a kislányt. „Jól tetted, Katika”, mondta halkán s lopva kitorölt egy tolakodó könnycseppet a szeméből, „sokszor a kenyér a legszebb imádság. Én is azt adtam egyszer az én népemnek, amikor lent jártam a Földön. Kenyeret.”

Valahol a meghatottan álló magyarok sorában egy öreg nagymamából kitorölt az elfojtott zokogás. Katika kitépte magát az Úr Jézus karjaiból, odafutott az öregasszonyhoz és két vézna karjával átölelte. „Ne sírj, nagymama!” – kiáltotta hangos, csengő angyalka-hangon, mely egyszeribe betöltötte az egész mennyországot – „Apuék nem éheznek többet odalent! A mennyei kenyér, amit küldtem, meglásd, eltart sokáig!”

Az Úr Jézus mosolygott. S mosolyától, bizony, akár hiszik, akár nem: kisütött a nap Magyarország fölött!

Wass Albert a trianoni magyarság nagy nemzedékének nagy személyisége, nagy idők koronafanúja - az Erdélyi Világszövetség volt Társelnöke - Írói, költői munkásságának minden értéke a Magyar Örökség része.

RADOSTYÁNI KRÓNKA - HÍREK

Karácsony hetében péntek este 5 órai kezdettel tartunk bűnbánati istentiszteletet a gyülekezeti teremben.

Karácsony I. napján és II. napján délelőtt 10-kor kezdődik az istentisztelet. Ünnepe I. napján a templomban az Úr szent asztalát megterítjük, **az úrvacsorát kiosztjuk. Legátus** Debrecenből érkezik Kondóra, Radostyánba és Sajókápolnára, **Hurja Bettina Valéria**, aki III. éves teológiai hallgató. Ünnepeben ő hirdeti az ígét. A neki szánt adományokat a szokásos módon gyűjtjük a faluban.

Karácsony szentesti istentisztelet 24-én 4 órakor kezdődik a templomban a gyermekek műsorával.

Az **őszteni hálaadó istentisztelet december 31-én 5 órakor** kezdődik a gyülekezeti teremben, **az újévi könyörgés pedig 2012. január 1-én délelőtt 10 órakor** ugyanott.

December 14-én **bibliai versenyt** rendezett a körzeti iskola első ízben. Nyolc fős csapatok küzdöttek a kiadott bibliai témakörökben feltett kérdések megválaszolásában.

A Radostyáni Református Egyházközség presbitériuma **Isten iránti hálával örömmel jelenti**, hogy műemlék **harangtoronyunk teljes felújítása, templomtetőnk zsindelezése valamint a parókiakertben kialakított szabadtéri rendezvényterületúraösvénnyel elkészült, a műszaki átvétel megtörtént.**

Presbitériumunk döntött az egyházközség alapítványának névváltozásáról. Mivel a „Radostyán 1762-es évi harangtoronyáért” alapítvány célkitűzése megvalósult, az alapítvány nevét **„Radostyáni Református Egyházközségért”** névre változtatta. Az alapítvány célját pedig az egyházközségi hitélet támogatásában, vendégigehirdetők, előadók meghívásának költségei fedezésében, eseti tanulmányi ösztöndíjak kifizetésében, eseti segélyezésben, valamint az egyházközség ingatlanainak állagmegóvási munkálatainak költségtámogatásában fogalmazta meg. A hosszú évek során felajánlott 1 százalékokat köszönettel nyugtázta az alapítvány kuratóriuma és a presbitérium. Az alapítvány jogfolytonossága megmarad, adószáma változatlan: **18423602-1-05, melyre a felsorolt célok támogatására**

továbbra is várjuk az adó 1 százalékának felajánlását.

A radostyáni presbitérium örömmel jelenti, hogy 2012. január 1-től, ha van érdeklődés és igény rá, elindul a **„Gondviselés Református Szeretetszolgálat”** Radostyánban.

RADOSTYÁNI SION

A Radostyáni Református Egyházközség lapja
Szerkesztő és kiadó:

Várady Zsolt lelképásztor
H-3776 RADOSTYÁN

Kossuth L. utca 2-4. szám
Villámposta:

radostyan@gmail.com

Telefon: +36/48/424-570
+36/30/6392903

Honlapcímünk:

www.radostyan.ref.hu

Megjelenik: Igény szerint,
évente legalább egyszer

Adomány az újságra példányonként: 50 Forint

XIX. évfolyam 3. szám
(46. szám) 2011. december

**„ÉN AZÉRT JÖTTEM, HOGY ÉLETÖK
LEGYEN, ÉS BÖVÖLKÖDJENEK.”**

(János 10:10.)

